

امنیت ایرانی

رزمایش کمر بند امنیتی دریایی با حضور نیروهای دریایی ایران، چین و روسیه از روز گذشته در منطقه شمال اقیانوس هند آغاز شد

صفحه ۲

تیتراهای امروز

ناکامی ضد انقلاب خارج نشین در پروژه سفارشی ۵ دی

«نه» مردم به وعده اغتشاش

مقایسه واقعیت با آنچه دولتی‌ها می‌گویند

FATF تخیلی FATF واقعی

«وطن امروز» از ضرورت اصلاح ساختارهای بودجه در کمیسیون تلفیق گزارش می‌دهد

جراحی کسری بدخیم بودجه

محسن هاشمی: شورای شهر تهران فقط برای اداره بهشت زهرا قدرت دارد

شورایی برای مردگان!

حناچی جسارت لازم را برای مدیریت شهری ندارد دولت طلب حمل و نقل عمومی را نمی‌دهد

«وطن امروز» از آخرین وضعیت سقوط جنین در کشور و تبعات پنهانکاری مسئولان گزارش می‌دهد

آمارهای روشن جنایات خاموش

بیش از ۹۰ درصد سقط‌های جنین در ایران توسط زن و شوهرهای قانونی انجام می‌شود اکثر سقط‌های جنین به علت فقر فرهنگی انجام می‌شود نه اقتصادی

نگاه

حکمرانی ایران در هار تلند انرژی

رضا عدالتی‌بوی: روز گذشته با آغاز مانور مشترک دریایی ایران، چین و روسیه در دریای عمان و اقیانوس هند، عصر اقبال هژمونی آمریکا در خلیج فارس وارد مرحله جدیدی شد. آمریکایی‌ها که از زمان فروپاشی شوروی با اتخاذ سیاست ایران‌هراسی و فروسوی امنیت بسه حکام عرب خلیج فارس به دنبال کنترل هارتلند انرژی دنیا بودند، اکنون در برابر مانور مشترک ایران، چین و روسیه که به گفته دریدار غلامرضا طحانی، سخنگوی این رزمایش به سطح معناداری از همکاری رسیده، موضع انفعالی گرفته‌اند.

در شرایطی که خلیج فارس در سال ۲۰۱۹ شاهد ۴ خداد غیرمترقبه انفجار نفتکش ژاپنی، ساقط شدن پهپاد متجاوز و گران قیمت آمریکایی، حمله به آرامکو و توقیف نفتکش انگلیسی بود و هر آن امکان افزایش سطح تنش‌ها تا درگیری بین کشورهای منطقه نیز محتمل می‌نمود، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر برتری خود را به عنوان محور ثبات و امنیت در این پهنه آبی به رخ کشید. در سالی که آمریکا سیاست فشار حداکثری را علیه ایران اتخاذ کرده بود و چین و روسیه با تحریم‌های جدی آمریکا در حوزه اقتصاد و امنیت مواجه شده بودند، تقویت چندجانبه‌گرایی در برابر یکجانبه‌گرایی آمریکا باعث شدن آن کشور با نزدیکی به یکدیگر برتری چشمگیری در معادلات منطقه غرب آسیا به دست آورد.

روسیه با اتخاذ سیاست صادرات تسلیحات به متحدان استراتژیک آمریکا مثل ترکیه شکافی جدی در روابط آمریکا با یکی از قدیمی‌ترین اعضای ناتو به وجود آورد. ترجیح ترک‌ها بر خرید «س ۴۰۰» و تهدید آنها به اخراج آمریکایی‌ها از اینچرلیک، بخشی از اثرات این استراتژی بود. از سوی دیگر چینی‌ها نیز با حضور در خلیج فارس و گسترش سطح تعاملات تجاری و نظامی با کشورهای این منطقه به طور جدی وارد عرصه رقابت با آمریکا شده‌اند. در این بین ایران با ایجاد ارتباط بین روسیه و چین و انجام مانور مشترک نظامی در اقیانوس هند و دریای عمان که گذرگاه بیش از ۸۰ درصد از انرژی صادر شده به کل دنیا است، نشان داد مقابله با سیاست‌های خصمانه آمریکا صرفاً مربوط به حوزه‌های اقتصادی نخواهد شد و ایران این قدرت را خواهد داشت که در برابر ائتلاف‌سازی آمریکا در خلیج فارس، یک مجموعه نظامی قدرتمند و موثر را تشکیل دهد؛ نکته‌ای که اکثر تحلیلگران در رابطه با این رزمایش به آن اشاره داشتند و آن نقش حذف ناشدنی ایران در معادلات منطقه است. این نقش‌آفرینی به حدی است که کشورهای منطقه و حتی فرامنطقه‌ای در اجرای سیاست‌های خود به طور صریح یا ضمنی نظر مثبت ایران را جلب می‌کنند.

ادامه در صفحه ۲

تحلیل

نمانه اکوان: امنیت جمعی

یکی از مباحث دیرینه در روابط بین‌الملل و در عین حال از منظر اجرایی یکی از موضوعاتی است که همواره با چالش‌های نوینی روبه‌رو بوده است. از زمان شکل‌گیری سازمان ملل این بحث به شکل گسترده‌ای در دستور کار کشورهای بزرگ جهان بوده است تا بلکه بتوانند در حد امکان بدون به کار بردن ابزار زور، امنیت جمعی خود را تأمین کنند. از این منظر در نظام امنیت جمعی، هیچ اتحاد بلندمدت یا کوتاه‌مدتی وجود ندارد و تجاوز به هر کشوری به وسیله اجرای دسته جمعی، مجازات‌های اقتصادی و در مراحل پایانی به صورت حمله نظامی به کشور متجاوز پاسخ داده می‌شود.

به کار گرفتن شیوه‌های برقراری امنیت جمعی اما خود مستلزم در نظر گرفتن فرض‌هایی ابتدایی در این نظریه است. اولین فرض این است که امنیت دسته‌جمعی نه به وسیله به کار بردن زور و تهدید، بلکه با روش‌های سالم‌تأمین و روش‌های گفت‌وگو و صلح‌محور به وجود می‌آید. دومین فرض نیز این است که کشورهای که به دنبال به دست آوردن امنیت دسته‌جمعی هستند، فرض اولیه خود را بر اعتماد بر یکدیگر می‌گذارند و این اعتماد در آنها وجود دارد که در صورت به وجود آمدن هر خطر امنیتی، دیگر کشورهای عضو این پیمان امنیتی، به تعهدات خود عمل می‌کنند. بعد از به وجود آمدن یک سلسله برخوردها و حملات به کشتی‌ها و نفتکش‌های تجاری در تنگه هرمز و دریای عمان، اینکار صلح هرمز یکی از آن ابتکاراتی بود که بر پایه نظریه امنیت جمعی شکل گرفت و توسط وزارت امور خارجه ایران به کشورهای همسایه پیشنهاد شد. با این حال این کشورها که از

ابتدایی‌ترین مفاهیم مرتبط با امنیت جمعی خبری نداشته و اعتقاد داشتند امنیت جمعی به معنای حفظ امنیت خودشان و تعدادی دیگر از کشورهای عرب حوزه خلیج فارس است، در ساده‌ترین و تاریخی‌ترین راه‌حلی که سراغ داشتند، به سوی دولت آمریکا دست دراز کردند تا امنیت جمعی کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس و دریای عمان را تأمین کنند! ایالات متحده اما با آمریکای زمان دموکرات‌ها تفاوت فاحشی داشت. ترامپ که بارها در کمپین‌های انتخاباتی‌اش هم بی‌ان اعتماد بوده اعراب خلیج فارس خودشان باید پول برقراری امنیت در این منطقه توسط آمریکا را بپردازند، این بار با صراحت بیشتری بیان کرد تنها در صورتی به تعداد نیروهای نظامی آمریکا در منطقه می‌افزاید که هزینه‌های آنها توسط کشورهای منطقه تأمین شود. سربازان و مستشاران آمریکایی به منطقه سرازیر شدند اما حملات به آرامکو و سایر کشتی‌های تجاری نشان داد حضور نیروهای آمریکایی و سرکیسه کردن کشورهای مانند سعودی و امارات برای فروختن سلاح‌های آمریکایی، چندان هم پاسخگویی نیاز آنها به امنیت مورد نیازشان نیست. امنیت جمعی که ایران با عنوان «اینکار صلح هرمز» به کشورهای منطقه پیشنهاد داده بود، بالاترین میزان مطابقت با شرایط روز منطقه را داشت اما سیاسی‌کاری‌ها و دشمنی‌ها باعث شد کارشناسان بر این عقیده باشند، در نهایت نمی‌تواند راه به جایی ببرد. ایران با این حال نشان داده به نتایجی نیازی به

تحلیلی بر مانور دریایی ایران، روسیه و چین

امنیت جمعی تنها با ایران شدنی است

ایمن پیمان یا هرگونه ائتلاف نظامی برای محافظت از منافعش در منطقه ندارد. ایران همان کشوری است که با شجاعت، در مقابل توقیف شدن یکی از نفتکش‌هایش در جبل‌الطارق، یک کشتی انگلیسی را در دریای عمان توقیف کرد و در جریان توقیف، روبه‌روی ناوگان دریایی ارتش بریتانیا نیز ایستاد. ایران در عین حال پهپاد آمریکایی را در دست در آسمان دریای عمان و مرزهای هوایی کشورمان هدف قرار داد و با افتخار اعلام کرد این کار را برای حفاظت از مرزهای خود انجام داده است. ایران همچنین در مرزهای آبی نیز بارها مانع ورود کشتی‌ها و قایق‌های بیگانه به داخل مرزها شده و بموقع و با تدبیر مناسب جلوی آنها را گرفته است. ایران اما باید پیام دیگری را نیز برای غرب، بویژه آمریکا و همچنین متحدان منطقه‌ای‌اش که سعی داشتند منطقه را به جولانگاه نیروهای نظامی کشورهای مختلف دنیا تبدیل کنند منتقل می‌کرد. از همین رو بود که رزمایش مشترک ایران، روسیه و چین بعد از ماه‌ها ازبانی و هماهنگی، از روز گذشته در دریای عمان و تنگه هرمز آغاز شد. ایران با همراه کردن روسیه و چین با خود و به راه انداختن مانور نظامی مشترک در منطقه، پیامی صریح و واضح را برای کشورهای عرب منطقه و متحد اصلی‌شان یعنی آمریکا فرستاد: زمانی که شما قصد داشتید ائتلافی نظامی راه بیندازید که به قول خودتان از ۲۰ کشور مختلف جهان نیروی نظامی به تنگه هرمز و دریای عمان سرازیر شود و تنها موفق

اهمیت و جایگاه نگاه به شرق در سیاست خارجی ایران را بعد از خروج آمریکا از برجام و عدم موفقیت اروپا در اجرایی کردن اینستکس نشان می‌دهد. بعد از اینکه غرب نشان داد حاضر به اجرایی کردن تعهداتش در برجام نیست و از توافق هسته‌ای ایران چیزی جز یک پیکر بی‌جان و بی‌روح باقی نمانده است، ایران حالا نگاه خود را از غرب، کسانی که تا به حال آنها را متحدان اروپایی خود می‌دانست و همچنین از کدخدا گرفته و نگاهی به شرق انداخته و سعی دارد با پیشبرد سیاست دیپلماسی کشور بعد از شکست برجام فراهم کند. نکته نهایی اینکه نباید از این مسأله نیز غافل شد که در هر صورت هر کدام از این کشورها اهداف و منافع ملی خاص خودشان را هم در پیگیری برگزاری رزمایش نظامی مشترک در منطقه دنبال می‌کنند. روسیه که حالا بعد از حضور پررنگ و تأثیرگذار در سوریه، به بازیگری فعال در تحولات منطقه تبدیل شده است، برای اولین بار حضور خود در دریای عمان و تنگه هرمز را که جولانگاه نیروهای آمریکایی بود به رخ واشگتن می‌کشد و به موازات آن چین نیز اعتماد دارد و در ۵۰ درصد انرژی مورد نیاز خود را از غرب می‌دستند، به قدرت‌نمایی در مقابل ایالات متحده و متحدانش می‌پردازد.

دفن رؤیای رئیس‌جمهور خام

به نظر می‌رسد ظهور جنبش اعتراضی موسوم به «جلیقه‌زدها» و بیش از یک سال حضور اعضای این جنبش در خیابان‌های پاریس و دیگر شهرهای فرانسه، تأثیر بسزایی درباره «تغییر قواعد اعتراض» در این کشور اروپایی گذاشته است. بر این اساس،

اکثر معترضان فرانسوی، دیگر صرفاً به ابراز ناراضی‌های خود از وضعیت موجود نمی‌پردازند، بلکه تازمان تغییر وضعیت موجود به اعتراض و اعتصاب علیه دولت ادامه می‌دهند. نکته دیگر، به نگرانی سران اروپا در قبال اعتراض‌ها و اعتصاب‌های اخیر در فرانسه بازمی‌گردد. آنها از یک سو نگران تعمیم این الگوی اعتراضی به دیگر نقاط اتحادیه اروپایی و منطقه وورو و از سوی دیگر، نگران تزلزل ارکان و پایه‌های قدرت اروپایی واحد هستند. با توجه به تصمیم قطعی انگلیس عقب‌نشینی کند. در این میان مکرون امیدوار بود در آستانه جشن‌های سال ۲۰۲۰، اعتصابات مشابه یا کنار اما عزم معترضان فرانسوی در برابر صاحبان قدرت بسیار جدی است بر اساس اعلام شرکت ملی راه‌هن فرانسه، ۸ میلیون مسافر برای روزهای پایانی سال و جشن‌های سال نو از قبل بلیت تهیه کرده‌اند که با توجه به ادامه اعتصابات، نسبت به وقت و آمد و جابه‌جایی خود در این کشور نگران هستند.

با شعار «صلاح الگوهای اقتصادی در منطقه یورو» به میدان آمد و متعاقباً، امیدوار بود از طریق ایجاد ثبات و تقویت مولفه‌های رشد اقتصادی در اروپا، دیگر بحران‌های امنیتی، سیاسی و اجتماعی موجود در این مجموعه را نیز مدیریت کند. با این حال، ناتوانی مکرون در اقناع افکار عمومی فرانسه در قبال اصلاحات اقتصادی خود، ظهور جنبش جلیقه‌زدها و در نهایت، افزایش ضریب آسیب‌پذیری فرانسه در حوزه عمومی و داخلی، سبب شد مکرون نیز به نماد یک «سیاستمدار شکست‌خورده اروپایی» تبدیل شود. کار به جایی رسید که در جریان رقابت‌های انتخابات پارلمان اروپا سال ۲۰۱۹، حزب متبوع مکرون رقابت را به جبهه ملی فرانسه به رهبری «مارین لوپن» واگذار کرد.

فراتر از آن، مقامات اروپایی نگران هستند اعتراض‌ها نسبت به نظام سرمایه‌داری، از راس هرم (فرانسه) به دامنه و دیگر نقاط آن، بویژه کشورهای آسیب‌پذیرتری مانند یونان، ایتالیا، اسپانیا و لهستان تعمیم پیدا کند. بدون شک مکرون هرگز تصور نمی‌کرد که در فاصله ۲ سال باقیمانده تا پایان دوره اول ریاست‌جمهوری خود، به نماد ناکامی و شکست تبدیل شده و رویاهایش مبنی بر «تبدیل شدن به قدرتمندترین فرد اروپا» را در همان محوطه کاخ الیزه دفن کند!